

PRAKSISOVERSIGT · ERHVERVSANKENÆVNET

Praksisoversigt over klageadgang, partsbegreb og kompetence ved Erhvervsankenævnet

Afgørelsesbegreb, klageberettigelse, gebyr og kompetencegrænser

Version 1 · Opdateret 29. maj 2026 · 21 afgørelser · 1994-2026

[Læs online](#)**INTRODUKTION**

Denne praksisoversigt kortlægger de processuelle adgangsbetingelser for at få en sag realitetsbehandlet ved Erhvervsankenævnet: hvem der er klageberettiget, hvad der udgør en påklagelig "afgørelse", klagefrist og gebyr, samt hvilke beslutninger der falder uden for nævnets kompetence. Erhvervsankenævnet er klageinstans for afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen, Finanstilsynet og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, men kun i det omfang klageadgang er hjemlet i lov, og som hovedregel kun for den, afgørelsen retter sig til. Oversigten hviler på nævnets egen praksis om afgørelsesbegrebet og det udtømmende partsbegreb i lov om finansiel virksomhed § 355, suppleret med Højesterets parallelle krav om retlig interesse og afvisning af actio popularis. Den behandler ikke det materielle indhold af Finanstilsynets afgørelser, jf. [finansstilsynets-afgørelser](#), Det Finansielle Ankenævns kompetence, jf. [finansielle-ankenævn-kompetence-proces](#), eller materielle sagsbehandlingsfejl der fører til hjemvisning, jf. [erhvervsstyrelsen-sagsbehandling-hjemvisning](#).

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Erhvervsankenævnet prøver kun administrative afgørelser, hvor klageadgang er udtrykkeligt hjemlet i lov eller i henhold til lov; vejledende udtalelser og tilkendegivelser af en retsopfattelse er ikke afgørelser og afvises.
- 02** Erhvervsankenævnet afviser klager fra kunder, forsikringstagere, pensionskassemedlemmer og koncernforbundne tredjeparter, fordi partsbegrebet i lov om finansiel virksomhed § 355 er udtømmende og fraviger det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb.
- 03** Erhvervsankenævnet accepterer kun partsstatus for andre end afgørelsens adressat efter en konkret vurdering af, om klageren har en væsentlig, individuel og direkte interesse i afgørelsen.
- 04** Erhvervsankenævnet afviser klager over beslutninger om politianmeldelse (procesledende) og administrative bødeforlæg (strafferetlige), da disse falder uden for nævnets kompetence.
- 05** En fejlagtig klagevejledning fra Erhvervsstyrelsen eller Finanstilsynet skaber ikke kompetence for Erhvervsankenævnet, hvis loven ikke hjemler klageadgang.

- 06** Afgørelser om oversendelse til tvangsopløsning er ved lov afskåret fra klage til nævnet, jf. erhvervsvirksomhedsloven § 23 b, stk. 2.
- 07** Klagegebyret tilbagebetales, når en klage afvises – også ved afvisning på grund af manglende klageberettigelse.
- 08** Spørgsmål, som nævnet afviser på grund af manglende kompetence eller partsstatus, kan søges prøvet ved domstolene, men Højesteret kræver tilsvarende retlig interesse og afviser actio popularis.

§ 1 Lovgrundlaget og rammen for nævnets prøvelse

Erhvervsankenævnets prøvelseskompetence er afgrænset i [Bekendtgørelse om Erhvervsankenævnet § 1-](#), hvorefter nævnet behandler klager over afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen, Finanstilsynet, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen eller den færøske registreringsmyndighed – men kun "i det omfang det er fastsat i den øvrige lovgivning". Nævnet er altså ikke et almindeligt tilsynsorgan, men en lovbestemt rekursinstans, hvis kompetence forudsætter, at den enkelte materielle lov hjemler klageadgang.

De to vigtigste hjemler i den finansielle ret er [Lov om finansiell virksomhed § 372](#) og [Lov om kapitalmarkeder § 232](#). Efter § 372, stk. 1, kan en afgørelse "af den, som afgørelsen retter sig til, indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende". Tilsvarende kan afgørelser efter de i § 232 nævnte bestemmelser i kapitalmarkedsloven indbringes inden 4 uger, mens stk. 2 udtrykkeligt undtager visse afgørelser fra klageadgang. Klagebehandlingen er i øvrigt rammesat af [Bekendtgørelse om Erhvervsankenævnet § 7](#) (gebyr) og [§ 8](#) (afvisning).

Af disse bestemmelser udspringer tre selvstændige adgangsbetingelser, som nævnet prøver af egen drift, før en klage realitetsbehandles:

- Der skal foreligge en **afgørelse** (ikke en vejledende udtalelse eller en procesledende beslutning).
- Klageren skal være **klageberettiget** – typisk den, afgørelsen retter sig til.
- Klagen skal være omfattet af **nævnets kompetence** og indgivet rettidigt.

Når blot én af betingelserne svigter, afvises klagen uden prøvelse af realiteten, jf. § 8. Det illustreres bl.a. af [j.nr. 25/06432](#), hvor nævnet afviste en aktindsigtsklage, fordi den underliggende sag ikke kunne påklages til nævnet, og af [j.nr. 25/01546](#), hvor klageadgangen blev målt op imod [Lov om kapitalmarkeder § 232](#).

LOV

[Bekendtgørelse om Erhvervsankenævnet § 1](#)
[Bekendtgørelse om Erhvervsankenævnet § 7](#)
[Bekendtgørelse om Erhvervsankenævnet § 8](#)
[Lov om finansiell virksomhed § 372, stk. 1](#)
[Lov om kapitalmarkeder § 232](#)

PRAKSIS

Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets afvisning af klage over aktindsigt grundet manglende kompetence

28.08.2025

Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet afviser klage over aktindsigt i sag om markedsmisbrug grundet manglende kompetence

08.04.2025

§ 2

Afgørelsesbegrebet: vejledende udtalelser og tilkendegivelser af retsopfattelse kan ikke påklages

Erhvervsankenævnet prøver kun *afgørelser*. En myndigheds tilkendegivelse af sin generelle retsopfattelse – eller en vejledende udtalelse afgivet som led i den almindelige oplysningsvirksomhed – er ikke en afgørelse og kan derfor ikke påklages.

Den ledende afgørelse på det finansielle område er [j.nr. 2006-0008068](#). Et forsikringsselskab havde nægtet at efterleve en afgørelse fra Ankestyrelsen om erhvervsevnetabserstatning, og skadelidte klagede til Finanstilsynet over manglende overholdelse af reglerne om god skik, jf. [Lov om finansiell virksomhed § 43](#). Nævnet lagde til grund, at Finanstilsynet med sin skrivelse alene havde tilkendegivet sin retsopfattelse over for klageren – ikke truffet en afgørelse over for ham – og at klageren som kunde ikke havde en så direkte og væsentlig interesse, at han kunne tillægges partsbeføjelser. Klagen blev afvist.

Samme sondring ses i selskabsregistreringssagerne. I [j.nr. 03-223.014](#) var styrelsens svar afgivet på en hypotetisk henvendelse om et anonymiseret selskab; nævnet fandt, at skrivelsen "ikke udgør en afgørelse i forhold til en konkret virksomhed". I [j.nr. 2009-0020682](#) afviste nævnet en klage over styrelsens tilkendegivelse af, at navnetvister hører under domstolene, da en sådan tilkendegivelse af retsopfattelse ikke er en afgørelse.

Et gennemgående træk er, at **en fejlagtig klagevejledning ikke skaber kompetence**. I [j.nr. 03-223.014](#) fastslog nævnet:

"Det forhold, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har givet klagevejledning, medfører ikke, at ankenævnet bliver kompetent til at behandle klagen."

Tilsvarende i [j.nr. 94-50.431](#):

"Det forhold, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ved en fejl har givet klagevejledning, kan ikke medføre, at ankenævnet - i strid med loven - bliver kompetent til at behandle klagen."

Sondringen mellem afgørelser og procesledende beslutninger genfindes i forvaltningsretten generelt: efter [Forvaltningsloven § 25](#) skal procesledende beslutninger kun ledsages af klagevejledning, hvis de kan påklages særskilt – hvilket understøtter nævnets linje om, at hverken vejledende udtalelser eller procesledende skridt udløser klageadgang.

LOV

[Forvaltningsloven § 25](#)
[Lov om finansiell virksomhed § 43](#)
[Lov om finansiell virksomhed § 355, stk. 4](#)

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Afvisning af klage over brug af slægtsnavn i virksomhedsnavne grundet manglende kompetence	16.03.2010
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet afviser klage over Finanstilsynets skrivelse om forsikringsselskabs manglende efterlevelse af Ankestyrelsens afgørelse om erhvervsevnetabserstatning	08.01.2007
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet afviser klage over vejledende udtalelse om ophævelse af frivillig likvidation – klagevejledning skaber ikke kompetence	18.08.2004
	Erhvervsankenævnet · Afvisning af klage over tvangsopløsning grundet manglende ledelse trods fejlagtig klagevejledning	22.05.1995

§ 3 Det udtømmende partsbegreb i den finansielle lovgivning

Det helt centrale processuelle filter i finansielle klagesager er det særlige partsbegreb i [Lov om finansiell virksomhed § 355](#). Erhvervsankenævnet lægger gennemgående til grund, at opregningen i § 355 er **udtømmende** og fraviger det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb. I [j.nr. 18/08036](#) citerede nævnet forarbejderne:

"§ 355 i lov om finansiell virksomhed indeholder en opregning af, hvem der er part i forhold til Finanstilsynet i sager omfattet af lov om finansiell virksomhed [...] Opregningen er udtømmende, og bestemmelsen udgør således en afvigelse fra det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb."

Begrundelsen er hensynet til Finanstilsynets tavshedspligt: udvides partskredsen, udvides også adgangen til aktindsigt, og tavshedspligten ville blive udhulet. Konsekvensen er, at klagers subsidiære argument om partsstatus efter almindelige forvaltningsretlige principper aldrig kan føre til realitetsbehandling, når § 355 finder anvendelse.

Nævnet har på dette grundlag konsekvent afvist klager fra dem, der står *uden om* afgørelsens adressat:

Afgørelse	Klager	Udfald
j.nr. 6666-0030	Forsikringstager (porteføljeoverdragelse)	Afvist – ikke part
j.nr. 2007-0013349	Pensionskassemedlem	Afvist – ikke part
j.nr. 2007-0014729	Koncernforbundne selskaber (afgørelse rettet mod bank)	Afvist – ikke part
j.nr. 18/08036	Kapitalejer i andelskasse	Afvist – ikke part
j.nr. 19/02561	Tidligere bestyrelsesmedlem	Afvist – ikke part

I [j.nr. 2007-0014729](#) var Finanstilsynets afgørelse rettet mod en bank, og nævnet fastslog under henvisning til § 355 og [§ 372](#), at afgørelsen "er rettet mod B Bank A/S – ikke K Fonden", hvorfor de koncernforbundne selskaber hverken var parter eller klageberettigede. I forsikringstager-sagen [j.nr. 6666-0030](#) udtalte nævnet om en porteføljeoverdragelse:

"Godkendelsen kan derimod ikke betragtes som en afgørelse i forhold til de enkelte forsikringstagere, som disse kan indbringe for Erhvervsankenævnet."

Kapitalejer- og bestyrelsessagerne fra 2019 viser, at selv en betydelig økonomisk interesse ikke rækker. I [j.nr. 18/08036](#) og [j.nr. 19/02561](#) angik klagerne en afgørelse om, at en andelskasse var *forventeligt nødlidende* efter [Lov om finansiell virksomhed § 224a](#). Nævnet fastslog, at undtagelsen i [§ 355, stk. 2, nr. 8](#) – der giver kapitalejere og ledelsesmedlemmer partsstatus ved nægtelse eller inddragelse af tilladelse – ikke fandt anvendelse:

"§ 355, stk. 2, nr. 8, finder alene anvendelse i tilfælde, hvor Finanstilsynet har truffet afgørelse efter § 14, stk. 1, nr. 1, 2 og 4, og stk. 2, § 224 eller § 225, stk. 1. Det forhold, at betingelserne for at inddrage tilladelsen er opfyldt, ændrer ikke herpå. Eftersom Finanstilsynet har truffet afgørelse efter § 224 a, finder bestemmelsen således ikke anvendelse."

Det afgørende er altså selve *hjemmelsgrundlaget* for afgørelsen, ikke om betingelserne for en mere indgribende afgørelse i øvrigt var opfyldt. Disse sager afdækkede et hul: når Finansiell Stabilitet overtager en nødlidende virksomhed, ville den eneste klageberettigede være den institution, som Finansiell Stabilitet nu kontrollerede. Det er efterfølgende imødegået i [§ 372, stk. 3](#), der i dag tillægger den bestyrelse og direktion, som modtog en § 224a-afgørelse, klageret, "uanset om Finansiell Stabilitet har overtaget kontrollen med virksomheden".

LOV

[Lov om finansiel virksomhed § 224a](#)[Lov om finansiel virksomhed § 355, stk. 1, 2](#)[Lov om finansiel virksomhed § 372, stk. 3](#)

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Tidligere bestyrelsesmedlem fik afslag på aktindsigt i Finanstilsynets nødlidende-afgørelse mod andelskasse	13.06.2019
	Erhvervsankenævnet · Kapitalejer i andelskasse nægtet partsstatus ved Finanstilsynets afgørelse om forventet nødlidende status	11.04.2019
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet afviser klage fra K Fonden: Ikke partsstatus ved afgørelse rettet mod bank	21.07.2008
	Erhvervsankenævnet · Pensionskassemedlem nægtet partsstatus hos Finanstilsynet – klage over overskudsanvendelse afvist	21.11.2007
	Erhvervsankenævnet · Afvisning af klage fra forsikringstager over Finanstilsynets godkendelse af porteføljeoverdragelse	08.09.1994

§ 4 Hvad Erhvervsankenævnet lægger vægt på ved partsvurderingen

På tværs af afgørelserne tegner der sig et fast vurderingsmønster for, hvem nævnet anerkender som klageberettiget. Erhvervsankenævnet lægger afgørende vægt på:

- **Hvem afgørelsen retter sig til/mod.** Udgangspunktet er, at kun adressaten er klageberettiget. I koncern- og banksagen j.nr. 2007-0014729 var det dette kriterium alene, der afgjorde sagen.
- **Om interessen er individuel, direkte og væsentlig.** Hvor det særlige finansielle partsbegreb ikke gælder, vurderes klageberettigelsen efter de almindelige forvaltningsretlige kriterier. En blot afledt eller økonomisk interesse er ikke tilstrækkelig.
- **At en anmelder ikke bliver part.** I j.nr. 2016-5114 fastslog nævnet, at "en anmelder ikke opnår partsstatus alene ved at have givet anledning til en sag".
- **At et mindretal i et kollektivt organ ikke kan klage på organets vegne.** I samme sag afviste nævnet klager fra et bestyrelsesmindretal og en stifterefterkommer i en erhvervsdrivende fond, da afgørelser efter [Lov om erhvervsdrivende fonde § 130](#) som udgangspunkt kun kan påklages af adressaten – fonden, repræsenteret ved den samlede bestyrelse.

Kontrasten ses i j.nr. 2016-2340, hvor en minoritetsaktionær fik partsstatus efter en konkret vurdering ved en beslutning om at slette et børsnoteret selskab fra handel og officiel notering. Nævnet lagde vægt på, at sagen var af vidtrækkende og principiel betydning, at der var tale om en betydelig minoritetsgruppe på knap 20 %, som ikke var underlagt tvangsindløsning efter [Selskabsloven § 70](#), og at klageren havde en individuel væsentlig interesse som følge af de direkte økonomiske konsekvenser og tabet af omsættelighed, jf. [Værdipapirhandelsloven § 84 b, stk. 2, nr. 6](#).

Mønsteret er dermed klart: hvor klageadgangen ikke er udtømmende afskåret af et særligt partsbegreb, foretager nævnet en konkret vurdering – men kravet om en *individuel, direkte og væsentlig* interesse fastholdes, og almene, kollektive eller afledte interesser er ikke nok.

LOV

[Lov om erhvervsdrivende fonde § 130](#)[Selskabsloven § 70](#)[Værdipapirhandelsloven § 84b, stk. 2](#)

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Afvisning af klage fra mindretal i fondsbestyrelse grundet manglende partsstatus	21.03.2017
---------	--	------------

Erhvervsankenævnet · Minoritetsaktionærs partsstatus ved sletning af børsnoteret selskab fra handel og officiel notering 14.04.2016

Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet afviser klage fra K Fonden: Ikke partsstatus ved afgørelse rettet mod bank 21.07.2008

§ 5 Beslutninger uden for nævnets kompetence: politianmeldelse, bødeforlæg, tvangsopløsning og afledt aktindsigt

Selv hvor klageren utvivlsomt er part i den underliggende sag, er en række beslutningstyper ved deres karakter eller ved udtrykkelig lovbestemmelse afskåret fra prøvelse ved Erhvervsankenævnet.

Politianmeldelse (procesledende). I [j.nr. 22/14119](#) afviste nævnet at behandle klagen over Erhvervsstyrelsens politianmeldelse af en advokat, da en beslutning om politianmeldelse ikke er en forvaltningsretlig afgørelse, der kan påklages til nævnet. (Sagens øvrige punkter blev henholdsvis hjemvist og stadfæstet.)

Administrative bødeforlæg og strafferetlig forfølgning. I [j.nr. 25/01546](#) gennemgik nævnet klageadgangen i [Lov om kapitalmarkeder § 232](#) og konstaterede, at sager om administrative bødeforlæg eller strafferetlige forfølgninger ikke er omfattet af de afgørelser, der kan indbringes for ankenævnet. Da den materielle sag ikke kunne påklages, kunne det afledte aktindsigtsspørgsmål heller ikke prøves.

Tvangsopløsning (lovbestemt klageafskæring). I [j.nr. 24/06075](#) afviste nævnet klagen over en anmodning til skifteretten om tvangsopløsning, da [Erhvervsvirksomhedsloven § 23 b, stk. 2](#) udtrykkeligt afskærer klageadgangen for afgørelser truffet efter § 20 a, stk. 1. Det samme princip ses tilbage i 1995 i [j.nr. 94-50.431](#), hvor en oversendelse til skifteretten var lovbestemt afskåret fra klage – og hvor en fejlagtig klagevejledning ikke kunne skabe kompetence.

Afledt aktindsigt følger den materielle kompetence. I [j.nr. 25/06432](#) afviste nævnet en aktindsigtsklage under henvisning til [Offentlighedsloven § 37, stk. 1](#): aktindsigtsklager skal følge den myndighed, der er øverste klageinstans for den underliggende sag, og når den materielle sag ikke kan indbringes for nævnet efter [Lov om finansiel virksomhed § 372](#), kan aktindsigtsspørgsmålet det heller ikke. Erhvervsankenævnet lægger således vægt på, at klageadgangen til aktindsigt er *accessorisk* til kompetencen over hovedsagen.

LOV	Erhvervsvirksomhedsloven § 23b, stk. 2	Lov om finansiel virksomhed § 372
	Lov om kapitalmarkeder § 232	Offentlighedsloven § 37, stk. 1
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets afvisning af klage over aktindsigt grundet manglende kompetence	28.08.2025
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet afviser klage over aktindsigt i sag om markedsmisbrug grundet manglende kompetence	08.04.2025
	Erhvervsankenævnet · Afvisning af klage over tvangsopløsning og kritik af mangelfuld begrundelse ved afregistrering af direktør i CC SMBA	09.12.2024
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af nægtelse af registrering af ejerforhold og stadfæstelse af lukning for straksregistrering	09.02.2023
	Erhvervsankenævnet · Afvisning af klage over tvangsopløsning grundet manglende ledelse trods fejlagtig klagevejledning	22.05.1995

§ 6 Klagegang: gebyr, frist og afvisningens form

Klagebehandlingen indledes ved skriftlig klage til nævnets sekretariat ledsaget af et gebyr. Efter [Bekendtgørelse om Erhvervsankenævnet § 7](#) udgør gebyret 4.000 kr., dog 2.000 kr. ved klager over forhold uden forbindelse med klagerens aktuelle eller fremtidige erhvervsudøvelse, og der opkræves ikke gebyr ved klager over afslag på aktindsigt. Betales gebyret ikke inden en frist fastsat af formanden, afvises klagen.

Klagefristen er som hovedregel **4 uger** fra afgørelsens meddelelse, jf. [Lov om finansiel virksomhed § 372, stk. 1](#) og [Lov om kapitalmarkeder § 232](#). For visse krisehåndteringsafgørelser gælder en skærpet frist på 24 timer, jf. [Lov om finansiel virksomhed § 372, stk. 3](#).

Afvisning kan ske ved formanden alene. Efter [Bekendtgørelse om Erhvervsankenævnet § 8](#):

"Ankenævnet eller formanden på dets vegne kan afvise klager, der ikke er omfattet af nævnets kompetence, er indgivet for sent, eller som er indgivet af en, som ikke er klageberettiget. Afvises en klage, tilbagebetales gebyret."

Den sidste sætning har selvstændig praktisk betydning: **gebyret tilbagebetales ved afvisning** – også når afvisningen skyldes manglende klageberettigelse. Det skete konkret i pensionskassesagen j.nr. 2007-0013349-, hvor nævnet afviste klagen, fordi pensionskassemedlemmet ikke var part, og samtidig tilbagebetalte klagegebyret. En afvisning er altså ikke en realitetsbehandling og udløser ikke endeligt gebyrtab for klageren.

LOV

[Bekendtgørelse om Erhvervsankenævnet § 7](#)[Bekendtgørelse om Erhvervsankenævnet § 8](#)[Lov om finansiel virksomhed § 372, stk. 1](#)[Lov om kapitalmarkeder § 232](#)

PRAKSIS

Erhvervsankenævnet · Pensionskassemedlem nægtet partsstatus hos Finanstilsynet – klage over overskudsanvendelse afvist

21.11.2007

§ 7 Sammenhæng med domstolsprøvelse: kravet om retlig interesse og forbuddet mod actio popularis

Når Erhvervsankenævnet afviser en klage på grund af manglende kompetence eller partsstatus, er klageren ikke retsløs – spørgsmålet kan søges prøvet ved de almindelige domstole, jf. grundlovens almindelige adgang til domstolsprøvelse af forvaltningsakter. Domstolene anvender imidlertid et parallelt filter: kravet om **retlig interesse**, og hovedreglen om, at der ikke gælder actio popularis i dansk ret.

Højesteret formulerede udgangspunktet skarpt i [BS-24622/2025-HJR](#):

"Foreninger, der ikke selv er konkret og individuelt berørt af de spørgsmål, der ønskes pådømt, og som ikke ved lov er tillagt klageret, partsstatus eller søgsmålskompetence, kan kun anses for at have retlig interesse, hvis særlige omstændigheder taler herfor."

I den parallelle sag [BS-24667/2025-HJR](#) afviste Højesteret en privatpersons søgsmål, fordi han ikke var "adressat for de afgørelser, sagen angår" og heller ikke af anden grund var konkret og individuelt berørt. Begge sager stadfæstede Østre Landsrets afvisninger, jf. [BS-31133/2024-OLR](#) og [BS-26806/2024-OLR](#). Kravet er det samme, hvad enten påstanden retter sig mod en generel regel eller en konkret afgørelse: i [BS-499/2023-HJR](#) afviste Højesteret et søgsmål om generelle miljøregler, fordi der ikke var truffet konkrete afgørelser over for sagsøgerne, og påstandene var for generelt udformet.

Parallellen til det finansielle tilsyn ses i [BS-20317/2024-HJR](#), hvor Højesteret afviste Forbrugerombudsmandens anerkendelsespåstande mod en bank: da Finanstilsynet allerede havde udøvet

sin tilsynskompetence, og kunden reelt havde opnået det ønskede resultat, forelå der ikke retlig interesse. Domstolene og Erhvervsankenævnet anlægger dermed en grundlæggende sammenfaldende linje: **adgangen til prøvelse forudsætter, at man er adressat for eller konkret og individuelt berørt af afgørelsen** – almene, afledte eller kollektive interesser giver hverken klageadgang ved nævnet eller søgsmålsret ved domstolene.

PRAKSIS	Højesteret · Humanitære organisationer afvist: Ingen retlig interesse i at prøve F-35 våbeneksporttilladelser	18.03.2026
	Højesteret · Palæstinensisk statsborger havde ikke retlig interesse i prøvelse af danske F-35 våbeneksporttilladelser – Højesteret stadfæster afvisning	18.03.2026
	Højesteret · Højesteretsdom: Forbrugerombudsmandens søgsmålskompetence og retlig interesse i sager om kreditværdighedsvurdering	08.11.2024
	Højesteret · Højesterets dom om manglende retlig interesse i at prøve generelle miljøregler uden konkrete afgørelser	03.05.2024
	Landsretten · Østre Landsrets afvisning af søgsmål om standsning af dansk eksport af F-35-komponenter til USA grundet manglende retlig interesse	11.04.2025
	Landsretten · Afvisning af søgsmål fra humanitære organisationer om dansk våbeneksport til F-35-programmet grundet manglende retlig interesse	11.04.2025

§ 8 Sammenfatning af nævnets linje

Erhvervsankenævnets praksis om klageadgang, partsbegreb og kompetence kan sammenfattes i nogle få faste linjer.

For det første er nævnet en *lovbestemt* rekursinstans: det prøver kun afgørelser, hvor klageadgang er hjemlet, og en fejlagtig klagevejledning udvider ikke kompetencen. For det andet skelner nævnet skarpt mellem afgørelser og vejledende udtalelser/tilkendegivelser af retsopfattelse – kun de førstnævnte kan påklages, jf. [j.nr. 2006-0008068](#).

For det tredje er partsbegrebet i [Lov om finansiel virksomhed § 355](#) udtømmende: kunder, forsikringstagere, pensionskassemedlemmer og koncernforbundne tredjeparter er som hovedregel ikke parter og dermed ikke klageberettigede, jf. [j.nr. 18/08036](#) og [j.nr. 2007-0014729](#). Hvor det særlige partsbegreb ikke gælder, kan partsstatus opnås efter en konkret vurdering af, om interessen er individuel, direkte og væsentlig – som det skete for minoritetsaktionæren i [j.nr. 2016-2340](#).

For det fjerde ligger procesledende beslutninger (politianmeldelse), strafferetlige skridt (bødeforlæg) og lovbestemt afskærpe afgørelser (tvangsopløsning efter [Erhvervsvirksomhedsloven § 23 b, stk. 2](#)) uden for nævnets kompetence. Endelig tilbagebetales gebyret ved afvisning, jf. [Bekendtgørelse om Erhvervsankenævnet § 8](#), og de spørgsmål, nævnet ikke kan prøve, kan søges for domstolene – dog under det samme krav om retlig interesse, som Højesteret håndhæver i bl.a. [BS-24667/2025-HJR](#).

LOV	Bekendtgørelse om Erhvervsankenævnet § 8	Erhvervsvirksomhedsloven § 23b, stk. 2
	Lov om finansiel virksomhed § 355, stk. 1	
PRAKSIS	Højesteret · Palæstinensisk statsborger havde ikke retlig interesse i prøvelse af danske F-35 våbeneksporttilladelser – Højesteret stadfæster afvisning	18.03.2026
	Erhvervsankenævnet · Kapitalejer i andelskasse nægtet partsstatus ved Finanstilsynets afgørelse om forventet nødlidende status	11.04.2019

- Erhvervsankenævnet** · Minoritetsaktionærs partsstatus ved sletning af børsnoteret selskab fra handel og officiel notering 14.04.2016
- Erhvervsankenævnet** · Erhvervsankenævnet afviser klage fra K Fonden: Ikke partsstatus ved afgørelse rettet mod bank 21.07.2008
- Erhvervsankenævnet** · Erhvervsankenævnet afviser klage over Finanstilsynets skrivelse om forsikringsselskabs manglende efterlevelse af Ankestyrelsens afgørelse om erhvervsevnetabserstatning 08.01.2007

REFERENCE Lovgrundlag

7 paragraffer

Bekendtgørelse om Erhvervsankenævnet § 1	Bekendtgørelse om Erhvervsankenævnet § 7
Bekendtgørelse om Erhvervsankenævnet § 8	Erhvervsvirksomhedsloven § 23b stk. 2
Lov om finansiel virksomhed § 355 stk. 1	Lov om finansiel virksomhed § 372 stk. 1
Lov om kapitalmarkeder § 232	

MATERIALE Citerede afgørelser

21 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

4

18.03.2026	Humanitære organisationer afvist: Ingen retlig interesse i at prøve F-35 våbeneksporttilladelser	24622-2025
18.03.2026	Palæstinensisk statsborger havde ikke retlig interesse i prøvelse af danske F-35 våbeneksporttilladelser – Højesteret stadfæster afvisning	24667-2025
08.11.2024	Højesteretsdom: Forbrugerombudsmandens søgsmålskompetence og retlig interesse i sager om kreditværdighedsvurdering	6566-7889
03.05.2024	Højesterets dom om manglende retlig interesse i at prøve generelle miljøregler uden konkrete afgørelser	bs-499-2023-hjr

LANDSRETTE · ANKEINSTANS

2

11.04.2025	Østre Landsrets afvisning af søgsmål om standsning af dansk eksport af F-35-komponenter til USA grundet manglende retlig interesse	10405-12244
11.04.2025	Afvisning af søgsmål fra humanitære organisationer om dansk våbeneksport til F-35-programmet grundet manglende retlig interesse	10508-12388

ERHVERVSANKENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

15

28.08.2025	Erhvervsankenævnets afvisning af klage over aktindsigt grundet manglende kompetence	25/06432 og 25/06435
08.04.2025	Erhvervsankenævnet afviser klage over aktindsigt i sag om markedsmisbrug grundet manglende kompetence	J.NR. 25/01546

09.12.2024	Afvisning af klage over tvangsopløsning og kritik af mangelfuld begrundelse ved afregistrering af direktør i CC SMBA	24/06075
09.02.2023	Hjemvisning af nægtelse af registrering af ejerforhold og stadfæstelse af lukning for straksregistrering	22/14119
13.06.2019	Tidligere bestyrelsesmedlem fik afslag på aktindsigt i Finanstilsynets nødlidende-afgørelse mod andelskasse	19/02561
11.04.2019	Kapitalejer i andelskasse nægtet partsstatus ved Finanstilsynets afgørelse om forventet nødlidende status	18/08036
21.03.2017	Afvisning af klage fra mindretal i fondsbestyrelse grundet manglende partsstatus	: 2016-5114
14.04.2016	Minoritetsaktionærs partsstatus ved sletning af børsnoteret selskab fra handel og officiel notering	2016-2340
16.03.2010	Afvisning af klage over brug af slægtsnavn i virksomhedsnavne grundet manglende kompetence	2009-0020682
21.07.2008	Erhvervsankenævnet afviser klage fra K Fonden: Ikke partsstatus ved afgørelse rettet mod bank	2007-0014729
21.11.2007	Pensionskassemedlem nægtet partsstatus hos Finanstilsynet – klage over overskudsanvendelse afvist	2007-0013349
08.01.2007	Erhvervsankenævnet afviser klage over Finanstilsynets skrivelse om forsikringsselskabs manglende efterlevelse af Ankestyrelsens afgørelse om erhvervsevnetabserstatning	2006-0008068
18.08.2004	Erhvervsankenævnet afviser klage over vejledende udtalelse om ophævelse af frivillig likvidation – klagevejledning skaber ikke kompetence	03-223.014
22.05.1995	Afvisning af klage over tvangsopløsning grundet manglende ledelse trods fejlagtig klagevejledning	94-50.431
08.09.1994	Afvisning af klage fra forsikringstager over Finanstilsynets godkendelse af porteføljeoverdragelse	6666-0030